

Κάτω στην άσπρη που κοιμάσαι ακρογιαλιά
θα'ρθώ με τ' ουρανού τ' αστέρια
να σου κεντήσω με κογχύλια τα μαλλιά,
με βότσαλα τα χέρια.

Απ' της καρδιάς την ανθισμένη τη φωλιά
θα στείλω κι άλλα περιστέρια
να νανουρίσουν τ' όνειρό σου με φιλιά
του Μάη γαριφαλιά.

Ρεφραίν

Θαλασσοπούλια μου, θαλασσοπούλια μου
κοιμάται η πούλια μου, κοιμάται η πούλια μου.

Απ' της καρδιάς την ανθισμένη τη φωλιά
θα στείλω κι άλλα περιστέρια
να νανουρίσουν τ' όνειρό σου με φιλιά
του Μάη γαριφαλιά.

Και μες στην άσπρη που κοιμάσαι ακρογιαλιά
θα'ρθώ με τ' ουρανού τ' αστέρια
να σου κεντήσω με κογχύλια τα μαλλιά,
με βότσαλα τα χέρια.

ΚΙ' ΟΛΟ ΕΓΩ ΠΕΡΙΜΕΝΑ

Σκόρπισαν τα χρόνια κι' αγάπη μου
δίχως πυξίδα έγγραφες κύκλους
στ' αδειο το λιμάνι μου
κι άπλωνα τα χέρια στο σκοτάδι μου
κι άγγιζα μόνο το σχήμα του κορμιού σου
στο κρεββάτι μου.

Κι όλο εγώ περίμενα να σ' έφερνε' να πλοίο
κι όλο εγώ περίμενα αγάπη μου στο κρύο
γύρισες κι όμως λέει το βλέμμα σου αντίο.

Έκλεινα να μάτια κι άναβε ο πόθος μου
η νύχτα ατέλειωτη μια γιορτή που τελειώνει
όλος ο κόσμος μου
κι άπλωνα τα χέρια στο σκοτάδι μου
κι άγγιζα μόνο το σχήμα του κορμιού σου
στο κρεββάτι μου.

Κι όλο εγώ περίμενα να σ' έφερνε' να πλοίο
κι όλο εγώ περίμενα αγάπη μου στο κρύο
γύρισες κι όμως λέει το βλέμμα σου αντίο.

ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΓΑΠΗΣΕΣ

ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΣΟΥ ΜΑΝΤΗΛΙ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ
ΜΗ ΛΥΠΗΘΗΣ ΠΟΤΕ, ΠΟΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΦΙΛΙ ΠΟΥ ΣΤΟΙΧΙΩΣΕ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ
ΤΩΡΑ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΣΤΕΡΕΥΑΝ ΤΑ ΧΕΙΛΙΑ ΜΑΣ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΝΘΟΥΝ ΣΤΙΣ ΑΓΚΑΛΙΕΣ ΣΤΙΣ ΑΓΚΑΛΙΕΣ ΤΑ ΚΡΙΝΑ
ΜΗ ΛΥΠΗΘΗΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΓΑΠΗΣΕΣ ΑΚΟΜΑ

ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΣΟΥ ΜΑΝΤΗΛΙ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ
ΜΗ ΛΥΠΗΘΗΣ ΠΟΤΕ, ΠΟΤΕ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΠΡΟΦΤΑΣΕΙ Ν' ΑΓΑΠΗΣΕΙΣ
ΤΩΡΑ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΠΛΑΘΟΥΜΕ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΥΦΑΙΝΟΥΜΕ, ΥΦΑΙΝΟΥΜΕ ΜΕ Τ' ΟΠΛΟ
ΜΗ ΛΥΠΗΘΗΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΓΑΠΗΣΕΣ ΑΚΟΜΑ

Νανούρισμα

Φύσα αγέρι απαλό, το παιδί κοιμισέ μου,
ύπνο δώσ' τ' ελαφρό, αγεράκι καλό.

Πλάσμ' αγνό, τρυφερό, νάνι-νάνι γλυκά,
νάνι-νάνι μικρό, κάνε νάνι γλυκά.

Καληνύχτα μικρό, καληνύχτα παιδί μου,
αγγελούδι λευκό σε φυλάει στο πλευρό.

Πλάσμ' αγνό

ΑΠΟ ΝΩΡΙΣ ΚΟΙΜΗΘΗΚΕ
ΥΠΝΟ ΒΑΡΥ Η ΧΩΡΑ
ΚΑΠΟΙΟ ΡΟΛΟΙ ΕΔΕΙΧΝΕ
ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ

ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΛΑΒΟΥΣ
ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΙΑ ΑΓΙΑ
ΝΥΧΤΑ ΓΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

ΜΕΝΕΙ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΤΟΝΕΙΡΟ
ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΑ Ο ΧΡΟΝΟΣ
ΚΕΓΙΝΕ ΛΑΒΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ
Ο ΣΤΕΝΑΓΜΟΣ ΚΙΟ Ο ΠΟΝΟΣ
ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ

ΤΩΡΑ ΚΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΙΑ
Η ΜΕΡΑ ΦΩΣ ΘΑ ΦΕΡΕΙ
ΤΩΡΑ ΚΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΩΝΙΑ
ΘΑΡΘΕΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ

ΑΝΝΟΥΛΑ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΑ

Πάει καιρός που το φεγγάρι
δεν περνάει απ'εδώ,
το τοπίο είναι χακί τρώει τη καρδιά σου,
σε λευκό χαρτί τη νύχτα
Ξαναγράφω σ' αγαπώ
στη σκοπιά παραμιλάω τ' όνομά σου.

Αχ Αννούλα του χιονιά
δεν θα είμαι πια μαζί σου
στου Δεκέμβρη τις 9
που έχεις Άννα τη γιορτή σου.

Χτες το βράδυ στ' όνειρό μου
τι σου είναι το μυαλό
μπήκαν λέει περιστέρια στο στρατόνα
κι όπως τόφερε η κουβέντα
μούπαν όνειρο κι' αυτό
σήκω πήγαινε στην Άννα του χειμώνα.

ΧΑΡΑΖΕΙ ΤΟ ΦΩΣ

ΓΥΡΝΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΡΟΖΑΝΙ
ΝΑ ΣΤΕΡΕΨΕΙ Ο ΛΙΓΜΟΣ
ΓΥΡΝΑ ΦΤΕΡΩΤΗ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ
ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΚΙΟ ΚΑΙΜΟΣ

ΧΑΡΑΖΕΙ ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΗΤΕ
ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΠΟΥ ΒΓΑΙΝΕΙ ΝΑ ΔΗΤΕ

ΣΒΗΝΟΥΝ ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΜΑ
ΚΙΟΙ ΚΑΠΝΟΙ ΚΑΠΝΟΙ ΧΑΝΟΥΝΤΕ ΠΕΡΑ
ΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑ
ΠΟΥ ΘΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΡΑ

ΧΑΡΑΖΕΙ ΤΟ ΦΩΣ.....

ΜΟΥΣΙΚΗ.....

ΧΑΡΑΖΕΤΕ ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΙΤΕ
ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΠΟΥ ΒΓΑΙΝΕΙ ΝΑ ΔΗΤΕ

ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΣ

θέλεις να φύγεις και ν' αλλάξεις τη ζωή σου
δεν τον αντέχεις το δικό μου το σταυρό
μα είν' αυτή η πίκρα στη φωνή σου
κι ο κόμπος που σου πνίγει το λαιμό.

Όπου και να πας να το θυμάσαι
μ' αγαπάς πολύ και να φοβάσαι
πως θα ξαναρθείς στην αγκαλιά μου
να σε φυλακίσω παναγιά μου
Όπου και να
.....
να σε τυρανίσω παναγιά μου.

θέλεις να φύγεις και ν' αλλάξεις τ' όνομα σου
και τη ζωή μας να τη ρίξεις στο γιαλό
μα είν' αυτό το δάκρυ στη ματιά σου
νεράκι απ' τα μάτια σου αλμυρό.

ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΟΙ

Το μεράκι μ' έχει πιάσει
να τραγουδώ,
Ωχ κι ο κόσμος θα χαλάσει
αν δεν σε δω.

Φωνάζουν οι γειτόνοι
καϊμός σαν με πλακώνει
και λέω τα βάσανά μου
μαζί τραγούδα γειτονιά μου

Κάτι καίει την καρδιά μου
απ' τη φωτιά,
και τραγούδι γίνετ' η χαρά μου
στη μοναξιά.

Πώς να του πω δεν σ' αγαπώ
που με κοιτάει και κλαίει
Χειλάκι κόκκινο ζεστό
που τ' όνομά μου λέει.

Πώς να του πω δεν σ' αγαπώ
που η πεθυμιά το σπάζει
χειλάκι κόκκινο ζεστό
που βαριαναστενάζει.

Ο ήλιος μες τα μάτια του
σε χίλια δάκρυα σπάει
καρδιά μου δυο σ' αγάπησαν
ο ένας θα πονάει.

Ο ήλιος μες τα μάτια του
καϊμός που δεν μετριέται
καρδιά μου δυο σ' αγάπησαν
ο ένας τυραννιέται.

Πώς να του πω δεν σ' αγαπώ
που με κοιτάει και λυώνει
χειλάκι κόκκινο ζεστό
που τις βραδιές ματώνει.

Πώς να του πω δεν σ' αγαπώ
που μ' αγαπάει τόσο
χειλάκι κόκκινο ζεστό
πώς να το φαρμακώσω.